

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี ที่มีพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษา และสถานภาพส่วนบุคคลต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษา ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี จำแนกตามพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษา

คำถามในการวิจัย

1. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีมีผลต่อความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือไม่ อย่างไร
2. พฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีมีผลต่อความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือไม่ อย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ทราบพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษา ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ข่าวสารการศึกษา และเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ทราบถึงปัจจัยด้านสถานภาพส่วนบุคคล และปัจจัยด้านพฤติกรรมการรับข่าวสาร การศึกษาที่มีผลต่อความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 จะได้เป็นแนวทางในการเผยแพร่ข่าวสารการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความรู้ และ เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้บรรลุเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพสูงสุด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีที่ดำรงตำแหน่งในท้องถิ่นปี พ.ศ. 2545 จำนวน 2,073 คน (สำนักงานสถิติชลบุรี, 2544, หน้า 1-2) โดยมาจากส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ส่วนราชการ ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาล ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีที่ดำรงตำแหน่งในท้องถิ่นปี พ.ศ. 2545 ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาล ประธานกรรมการ บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการ ศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัด ความคิดเห็น ซึ่งได้จากการค้นคว้าและดัดแปลงจากแนวคิดงานวิจัยที่ใกล้เคียงของผู้ที่ได้ทำวิจัย มาแล้ว โดยเนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ
- ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาจากสื่อแต่ละประเภทจำนวน 8 ข้อ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี เป็นลักษณะการตอบคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 22 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์ จำนวน 12 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสืออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อนำไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดความคิดเห็น
2. นำหนังสืออนุญาตพร้อมแบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดความคิดเห็นส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง 327 ฉบับ ทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งแนบซองติดแสตมป์ จ่าหน้าซองถึงผู้วิจัย เพื่อให้ส่งแบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดความคิดเห็นตามเวลาที่กำหนด
3. กรณียังไม่ได้รับแบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดความคิดเห็นคืนในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้ออกหนังสือทวงถาม 1 ครั้ง และโทรศัพท์ตามอีก 1 ครั้ง เพื่อขอรับแบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดความคิดเห็นคืน ซึ่งได้กลับคืนมาทั้งหมด 298 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.13 และได้คัดเลือกแบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดความคิดเห็นที่สมบูรณ์ที่สุด โดยได้แบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดความคิดเห็นที่ใช้ได้จริง จำนวน 271 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.87

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดความคิดเห็นแต่ละฉบับแล้วนำมาวิเคราะห์และตั้งเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดค่าแปร ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive method) โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอข้อมูลโดยตาราง เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างในเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนบุคคล
 - 1.2 พฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษา
 - 1.3 ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative method)
 - 2.1 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test
 - 2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ F-test

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 271 คน แบ่งเป็นเพศชาย 218 คน เพศหญิง 53 คน อายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด จำนวน 108 คน รองลงมาอยู่ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 87 คน และอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 58 คน ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า จำนวน 79 คน รองลงมาคือจบการศึกษาระดับ ม.3 หรือเทียบเท่า จำนวน 54 คน และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 46 คน ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด จำนวน 137 คน รองลงมาเป็นตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน 55 คน ตำแหน่งกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 52 คน ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 15 คน ตามลำดับ โดยเป็นตำแหน่งน้อยที่สุดอยู่ 2 ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งนายกเทศมนตรี และตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 6 คน

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากสื่อมวลชนรับมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ตามลำดับ โดยจำแนกการใช้สื่อแต่ละประเภท ได้ดังนี้

สื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่างรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากโทรทัศน์เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ตามลำดับ สื่อเฉพาะกิจ กลุ่มตัวอย่างรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากเอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษา ได้แก่ หนังสือราชการ หนังสือเผยแพร่ของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา จดหมายข่าวของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือจุลสาร/วารสารของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษา ได้แก่ สารปฏิรูปการศึกษา วารสารการศึกษาท้องถิ่น และการเข้ารับการฝึกอบรม/สัมมนา/เสวนา ตามลำดับ

สื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จัดการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ ครู อาจารย์เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน และบุคคลในครอบครัว ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในระดับปานกลาง

ในด้านความคิดเห็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในระดับเห็นด้วย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

คำถามในการวิจัยข้อที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีมีผลต่อความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือไม่ อย่างไร จากผลการวิจัย พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งในท้องถิ่นแตกต่างกันมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยในด้านความคิดเห็น พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งในท้องถิ่นแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน

คำถามในการวิจัยข้อที่ 2 พฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีมีผลต่อความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือไม่ อย่างไร จากผลการวิจัย พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ข้อมูลเชิงพรรณนา

พฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากสื่อมวลชนมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ตามลำดับ โดยจำแนกการใช้สื่อแต่ละประเภท ได้ดังนี้

สื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่างรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากโทรทัศน์เป็นลำดับที่ 1 (ตาราง 6) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อมวลชนเป็นสื่อที่สามารถไปถึงผู้รับได้เป็นจำนวนมาก กว้างขวางและรวดเร็ว สามารถให้ความรู้และข่าวสารได้ดี (Rogers & Shoemaker, 1971, p. 45) และเชอร์ม (Schramm, 1973 อ้างถึงใน ธวัชชัย พานิชยากรณ์, 2539, หน้า 21) ได้กล่าวไว้ว่าโดยทั่วไปบุคคลมักจะเลือกรับสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุด คือมีความสะดวกสบายในการเปิดรับมากที่สุด และได้รับประโยชน์ตอบแทนมากที่สุด เช่นเดียวกับ แอตกิน (Atkin, 1973 อ้างถึงใน นาดยา ศรีวรรณนิมิต, 2542, หน้า 13) กล่าวว่าผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกเปิดรับสื่อที่สามารถจัดหาได้เปิดรับได้โดยสะดวกไม่ต้องใช้ความพยายามมากนัก รวมทั้งเป็นสื่อที่เปิดรับเป็นประจำอยู่แล้ว จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ เป็นสื่อที่มีความสะดวกในการเปิดรับ และเป็นสื่อที่ต้องใช้เป็นประจำในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะโทรทัศน์สามารถรับได้ด้วยการดูและการฟัง ทั้งยังเสนอภาพเคลื่อนไหวมีสีสันเร้าใจ มีความฉับไวทันต่อเหตุการณ์ และมีความน่าสนใจมากกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์และฟังวิทยุ จากเหตุผลดังกล่าวจึงน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรม การรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากสื่อมวลชนมากที่สุด และรับสื่อโทรทัศน์มากกว่าวิทยุ และหนังสือพิมพ์

สื่อเฉพาะกิจ กลุ่มตัวอย่างรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากเอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษา ได้แก่ หนังสือราชการ หนังสือเผยแพร่ของสำนักงานปฏิบัติการศึกษา จดหมายข่าวของสำนักงานปฏิรูป

การศึกษาเป็นลำดับที่ 1 (ตาราง 6) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อเฉพาะกิจประเภทเอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษา ได้แก่ หนังสือราชการ หนังสือเผยแพร่ของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา จดหมายข่าวของสำนักงานปฏิรูปการศึกษาเป็นสื่อต้องส่งถึงกลุ่มตัวอย่างโดยตรงเพื่อแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่ทางราชการต้องการเผยแพร่ และประกาศให้รับทราบโดยทั่วกัน จากเหตุผลดังกล่าวจึงน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากเอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษา ได้แก่ หนังสือราชการ หนังสือเผยแพร่ของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา จดหมายข่าวของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา มากกว่าสื่อประเภท จุลสาร/วารสาร ของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษา ได้แก่ สารปฏิรูปการศึกษา วารสารการศึกษา ท้องถิ่น และจากการเข้ารับการฝึกอบรม/สัมมนา/เสวนา

สื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างรับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จัดการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศิษยานิเทศก์ ครู อาจารย์เป็นลำดับที่ 1 (ตาราง 6) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสื่อประเภทเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จัดการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศิษยานิเทศก์ ครู อาจารย์ เป็นกลุ่มคนที่มีความรู้เรื่องการศึกษาเป็นอย่างดีเพราะต้องรับผิดชอบและทำงานด้านการศึกษาโดยตรง กลุ่มตัวอย่างจึงให้ความเชื่อถือและยอมรับทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการศึกษามากกว่าพูดคุยกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วม และพูดคุยกับบุคคลในครอบครัว และกลุ่มตัวอย่างรับข่าวสารการศึกษาจากสื่อบุคคลน้อยกว่าสื่อประเภทอื่น อาจเป็นเพราะสื่อบุคคลที่เผยแพร่ความรู้ทางการศึกษามีน้อยทำให้มีการให้ความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่ทั่วถึง ซึ่งไม่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มตัวอย่างได้

ความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 57.72) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญของงานด้านการศึกษาน้อยกว่าด้านอื่น ซึ่งเห็นได้จากพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาจากสื่อแต่ละประเภทมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างน้อย (ตาราง 8) และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากยังมีการศึกษาดำ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาดำกว่า ม.6 หรือเทียบเท่า (ตารางที่ 4) และการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ในวงการศึกษา จากแนวคิดการเผยแพร่นวัตกรรมของโรเจอร์ (Rogers, 1983, p. 163) กล่าวไว้ว่า การที่จะเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนวัตกรรมใหม่เข้าสู่สังคม เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ

ในนวัตกรรมใหม่นั้นจำเป็นต้องอาศัยสื่อในการเผยแพร่โดยเฉพาะสื่อมวลชน ซึ่งเกทซ์และลาซาเฟล (Katz & Lazarsfeld, 1955 อ้างถึงในนาตยา ศรีวรณิมิต, 2542, หน้า 18) กล่าวว่า สื่อมวลชนมีความสำคัญในขั้นของการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง จากผลการวิจัยจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจปานกลางค่อนข้างน้อย (ตารางที่ 8) จากเหตุผลดังกล่าว และสาเหตุข้างต้นน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างจดจำหรือทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ไม่ถี่ถ้วน ทำให้ผลการทดสอบความรู้ในระดับปานกลางเท่านั้น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในระดับเห็นด้วย ($X = 3.9336$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงเวลาที่ผ่านมามีการดำเนินการดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาไว้แล้ว เช่น โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งได้มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาสู่ท้องถิ่นและให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจากหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ มากขึ้น จะเห็นได้จาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (ฉบับที่ 16) ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2540 โดยมีบทบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่จัดการศึกษาด้วยตนเอง และบทบาทในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษากับรัฐบาลกลางและหน่วยงานอื่น ๆ จึงกล่าวได้ว่า ในช่วงเวลาที่ผ่านมากลุ่มตัวอย่างน่าจะรับทราบและเริ่มเข้ามามีบทบาทและอำนาจในการจัดการศึกษาบ้างแล้ว การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้นเป็นตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงมีความคิดเห็นเห็นด้วยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพราะได้กระจายอำนาจการจัดการศึกษา และบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้นำท้องถิ่นอย่างชัดเจน

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ

คำถามในการวิจัยข้อที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีมีผลต่อความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือไม่ อย่างไร

ผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกันส่งผลต่อความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือไม่ อย่างไร

1. เพศ จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

ช่วงเวลาที่ผ่านมามีผลจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกาศใช้ หน่วยงานต่าง ๆ ทุกระดับเกิดการตื่นตัวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาพร้อมทั้งได้มีการแสดงความคิดเห็นและประชาพิจารณาอย่างกว้างขวางจนเกิดกระแสการปฏิรูปการศึกษาและการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างตื่นตัวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามกระแสการปฏิรูปการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลในท้องถิ่นที่ได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างต้องมีลักษณะเป็นผู้นำเป็นที่น่าเชื่อถือของประชาชน จึงได้รับเลือกหรือแต่งตั้งเข้ามารับผิดชอบ บริหารงานต่าง ๆ จากการศึกษาเรื่องผู้นำทางความคิดในชุมชนที่ผ่านมามีผลสรุปให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของผู้นำทางความคิดดังนี้

1. ผู้นำทางความคิดในชุมชนมีผู้ทางได้รับความรู้และข่าวสารจากสื่อกลางการสื่อสารมากกว่าคนธรรมดา
2. ผู้นำทางความคิดในชุมชนมีความคิดเห็นและประสบการณ์กว้างขวางกว่าคนธรรมดา
3. ผู้นำทางความคิดในชุมชนมีการติดต่อกับตัวกลางการเผยแพร่มากกว่าคนธรรมดา
4. ผู้นำทางความคิดในชุมชนมีบทบาทในกิจกรรมของชุมชนมากกว่าคนธรรมดา
5. ผู้นำทางความคิดในชุมชนมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าคนธรรมดา
6. ผู้นำทางความคิดในชุมชนมีความคิดริเริ่มดีกว่าคนธรรมดา

จากเหตุผลดังกล่าวน่าจะเป็นสาเหตุให้กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน

2. อายุ จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นไปตามหลักการเกิดความรู้ของกู๊ด (Good, 1973 อ้างถึงในนาคยา ศรีวรรณมิตร, 2542, หน้า 22) กล่าวไว้ว่า ความรู้จะเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์และการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งจะสัมพันธ์กับระยะเวลา หรืออายุของมนุษย์แต่ละคนในการเรียนรู้จะสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น สำหรับในเรื่องของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า รัฐต้องกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาสู่ท้องถิ่น และให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเป็นเรื่องที่ถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นวงการศึกษาดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันทางอายุ ที่พึงจะได้รับข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา ปัญญาอาวุธ

(2541, บทคัดย่อ) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ เจตคติ และการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูข้าวของเกษตรกรในโครงการ การพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูข้าว จังหวัดชัยนาท ที่พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงการพยากรณ์และการใช้สารเคมี สอดคล้องกับงานวิจัยของ นาทยา ศรีวรรณิมิต (2542, บทคัดย่อ) เรื่องการเปิดรับสื่อ ความรู้ และเจตคติของผู้นำชุมชนต่อโครงการศูนย์วิจัยนิวเคลียร์อวกาศที่พบว่า อายุแตกต่างกันไม่ส่งผลต่อความรู้เกี่ยวกับโครงการศูนย์วิจัยนิวเคลียร์อวกาศ

3. ระดับการศึกษา จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของรสริน เขียวแสง (2541, หน้า 12) เรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตภาคตะวันออก ที่พบว่า ระดับการศึกษาของผู้บริหารจะสะท้อนให้เห็นถึงระดับความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจในการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษาเทศบาลได้เป็นอย่างดี และผู้บริหารที่มีการศึกษาสูงเป็นผู้ที่มีมุมมองและวิสัยทัศน์ในการทำงานดีกว่าผู้บริหารที่มีการศึกษาน้อย

4. ตำแหน่งในท้องถิ่น จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่าง เป็นบุคคลในท้องถิ่นที่ได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในท้องถิ่นรับผิดชอบบริหาร ดำเนินงานต่าง ๆ แทนประชาชนในท้องถิ่น โดยหน้าที่และการทำงานของ กลุ่มตัวอย่างแต่ละตำแหน่งจะต้องมีการประสานงาน หรือติดต่อสื่อสารกันอยู่เป็นประจำ จากทฤษฎีการติดต่อสื่อสารของเชอร์รี่ (Cherry, 1978 อ้างถึงใน ธวัชชัย พานิชยากรณ์, 2539, หน้า 19) ที่กล่าวไว้ว่า การสื่อสารของมนุษย์กระทำเพื่อแบ่งปันข่าวสาร (an act of sharing) นั่นเอง การแบ่งปันข่าวสารระหว่างกันนี้จะ ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจและกระทำกิจกรรมที่ประสานสอดคล้องกัน จากแนวคิดดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุให้ตำแหน่งในท้องถิ่น ไม่มีผลต่อความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกันส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือไม่ อย่างไร

1. เพศ จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน โดยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.9336$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะช่วงเวลาที่ผ่านมามีผลจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกาศใช้ หน่วยงานต่าง ๆ ทุกระดับเกิดการตื่นตัว

กับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาพร้อมทั้งได้มีการแสดงความคิดเห็นและประชาพิจารณ์กัน อย่างกว้างขวางจนเกิดกระแสการปฏิรูปการศึกษาและการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง ต่างตื่นตัวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามกระแสการปฏิรูปการศึกษา และช่วงเวลาที่ผ่านมามีการเผยแพร่ข่าวสารของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 โดยมีบทบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ทั้งจัดการศึกษาด้วยตนเองและบทบาทในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษากับรัฐบาลกลางและหน่วยงานอื่น ๆ จึงกล่าวได้ว่า ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบและเริ่มเข้ามามีบทบาทและอำนาจในการจัดการศึกษาบ้างแล้วทำให้มีประสบการณ์ และมีความคิดเห็นที่ดีต่อรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ทำให้มีความคิดเห็นเห็นด้วยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ด้วยเหตุนี้ปัจจัยด้านเพศจึงไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรภาพ หวังจิตต์ (2544, บทคัดย่อ) เรื่องบทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่พบว่า เพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

2. อายุ จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความคิดเห็นเห็นด้วยเกี่ยวกับการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มากที่สุด รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี และสูงกว่า 50 ปี ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เป็นวัยที่เรียกกันทั่วไปว่าผู้นำรุ่นใหม่ ซึ่งมีทั้งแนวคิดใหม่ ๆ มีความสนใจการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลา สนใจรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากกว่าวัยอื่น ซึ่งเรดเฮนรี่ (Read Hadley, 1983 อ้างถึงใน ธวัชชัย พานิชยากรณ์, 2539, หน้า 22) กล่าวถึงหลักของการเรียนรู้ไว้ว่า บุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน เช่นคนหนุ่มสาวจะเรียนรู้ได้เร็วและง่ายกว่าคนแก่ คนอายุมากมักจะปรับตัวให้ยอมรับนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ยากกว่าคนอายุน้อยด้วยเหตุนี้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุช่วง 31-40 ปี จึงมีการเรียนรู้ได้ดีกว่าวัยอื่นทำให้มีความคิดเห็นเห็นด้วยเกี่ยวกับการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มากกว่าวัยอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรภาพ หวังจิตต์ (2544, บทคัดย่อ) เรื่องบทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่พบว่า อายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน โดยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.9336$) ทั้งนี้อาจเป็น เพราะช่วงเวลาที่ผ่านมามีการเผยแพร่ข่าวสารของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 โดยมีบทบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ทั้งจัดการศึกษาด้วยตนเองและบทบาทในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษากับรัฐบาลกลางและหน่วยงานอื่น ๆ จึงกล่าวได้ว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมามีกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบและเริ่มเข้ามามีบทบาทและอำนาจในการจัดการศึกษาบ้างแล้ว ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ทำให้มีความคิดเห็นเห็นด้วยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ด้วยเหตุผลดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุให้ปัจจัยด้านการศึกษาจึงไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

4. ตำแหน่งในท้องถิ่น จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งในท้องถิ่นแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลในท้องถิ่นที่ได้รับคัดเลือกหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในท้องถิ่นรับผิดชอบบริหาร ดำเนินงานต่างๆ แทนประชาชนในท้องถิ่น โดยหน้าที่แล้วแต่ละตำแหน่งจะมีการประสานงาน หรือ ติดต่อสื่อสารกันอยู่เป็นประจำ จากแนวคิดการติดต่อสื่อสารของเชอร์รี่ (Cherry, 1978 อ้างถึงใน ธวัชชัย พานิชยากรณ์, 2539, หน้า 19) กล่าวไว้ว่า การสื่อสารของมนุษย์กระทำเพื่อแบ่งปันข่าวสาร (An act of Sharing) นั้นเองการแบ่งปันข่าวสารระหว่างกันนี้ จะก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจและกระทำกิจกรรมที่ประสานสอดคล้องกันมี ความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน จากเหตุผลดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุให้ตำแหน่งในท้องถิ่นไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรภาพ หวังจิตต์ (2544, บทคัดย่อ) เรื่องบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่พบว่า ตำแหน่งแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเสรี บุญทยอย (2542, บทคัดย่อ) เรื่องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดพังงา ที่พบว่า ตำแหน่งการบริหารแตกต่างกันมีผลต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน

คำถามในการวิจัยข้อที่ 2 พฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีมีผลต่อความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หรือไม่ อย่างไร

จากผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สื่อแต่ละประเภทต่างมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน ซึ่งโรเจอร์และชูเมคเกอร์ (Roger & Shoemaker, 1971) กล่าวว่า สื่อมวลชนจะมีบทบาทในด้าน เพิ่มความรู้ ขณะที่สื่อบุคคลจะมีบทบาทสำคัญในการจูงใจให้เปลี่ยนแปลงเจตคติ และสื่อเฉพาะกิจ จะเป็นไปในลักษณะการให้ความรู้และข่าวสารที่เป็นเรื่องเป็นราวเฉพาะอย่าง โดยมีผู้รับสารกำหนด ไว้แน่นอน สอดคล้องกับแนวคิดของ เกทซ์และลาซาร์เฟลด์ (Katz & Lazarsfeld, 1955 อ้างถึงใน ทรงฤทธิ์ เสือสาย, 2539 หน้า 53) ที่เห็นพ้องต้องกันว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลมีผลต่อการทำให้ ผู้รับสารยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงเจตคติและยอมรับที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ฉะนั้น ในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมสื่อมวลชนจะมีความสำคัญมากกว่าสื่อบุคคล ในขั้นความรู้ ส่วนสื่อบุคคลจะมีความสำคัญมากกว่าสื่อบุคคลในขั้นจูงใจ จากที่กล่าวมาข้างต้นจะ เห็นว่าการใช้สื่อเพียงประเภทเดียวย่อมไม่มีประสิทธิผล ขณะเดียวกันถ้ามีการใช้สื่อแบบผสมผสาน จะให้ประสิทธิผลตามเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาของผู้นำ ท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีที่แตกต่างกันจึงไม่มีผลต่อความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชชัย พานิชยากรณ์ (2539, บทคัดย่อ) เรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ เจตคติ และการมีส่วนร่วม ในการใช้เครือข่ายสารสนเทศห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลิเนต) ของนิสิต และบุคลากร ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารในเรื่องเกี่ยวกับเครือข่ายจุฬาลิเนต ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเครือข่ายจุฬาลิเนต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างยังให้ความสำคัญกับงานด้านการศึกษาน้อยกว่า งานด้านอื่น ๆ เห็นได้จากพฤติกรรมการรับข่าวสารการศึกษาจากสื่อแต่ละประเภทอยู่ในระดับ ปานกลางค่อนข้างน้อย และข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เผยแพร่ออกมาน้อย และไม่ต่อเนื่องจะเห็นได้จากสื่อที่เผยแพร่ทาง โทรทัศน์มีเพียง 2 ครั้งต่อเดือนเท่านั้นและจากหนังสือพิมพ์จะมีเพียง 1 ครั้งต่อสัปดาห์เท่านั้น ดังนั้นจึงควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มตัวอย่างหันมาให้ความสำคัญกับงานด้านการศึกษา และวางแผนการเผยแพร่ข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้มากยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในระดับปานกลางเท่านั้น จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยใช้สื่อต่าง ๆ ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างให้มากกว่านี้ มีการเน้นย้ำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้ถูกต้อง โดยใช้สื่อแต่ละประเภทให้เหมาะสม โดยเฉพาะสื่อมวลชน ซึ่ง ซึ่งเคทซ์และลาซาเฟลด์ (Katz & Lazarsfeld, 1955 อ้างถึงในนาตยา ศรีวรรณนิมิต, 2542, หน้า 18) กล่าวไว้ว่า สื่อมวลชนมีความสำคัญในขั้นของการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง และยังสามารถเข้าถึงผู้รับ หรือกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากในเวลาอันรวดเร็ว

3. จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในระดับเห็นด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี ดังนั้นควรมีการเผยแพร่ข่าวสารการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในแต่ละด้านให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะความคิดเห็นเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานทางด้านการจัดการศึกษาให้ถูกต้อง และเหมาะสมในการนำไปดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานจริง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาความต้องการ ความพึงพอใจ และประสิทธิภาพของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ความรู้เรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ว่ากลุ่มผู้นำท้องถิ่นมีความต้องการรับสื่ออย่างไร มีความพึงพอใจกับสื่อที่เผยแพร่เพียงใด และสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้นำท้องถิ่นเพียงใด พร้อมทั้งศึกษาว่าเนื้อหาของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่นั้นมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความรู้และความคิดเห็นเพียงใด เพื่อจะได้แนวทางเผยแพร่ข่าวสารการศึกษาในการเสริมสร้างความรู้ และเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินความเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้บรรลุเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพสูงสุด